

Presentació

Vicent Salvador
Universitat Jaume I

Aquesta secció del llibre, que hem titulat «Llengua, lingüística i terminologia», consta de dues sèries de textos que tanmateix s'insereixen en un marc comú de reflexió: la primera, que aplega tres contribucions, dona testimoniatge de la dimensió indefugiblement històrica de la llengua, tant pel que fa a les seues estructures com a l'ús i a l'evolució de la consciència dels parlants; la segona sèrie, pel seu costat, examina les qüestions que avui suscita la comunicació científicotècnica en les nostres coordenades sociolingüístiques.

L'eix vertebrador dels tres primers textos podria precisar-se com la institucionalització que correspon a la normativització, als criteris d'elaboració de gramàtiques i als diversos factors que provoquen i pauten el canvi lingüístic. Tot plegat, aquesta primera part de la secció ofereix les reflexions fetes per uns lingüistes rellevants sobre el passat i el present de la normativització catalana en una línia d'inserció en el seu context històric.

El primer d'aquests capítols és un text de Germà Colón que planteja, d'una banda, el sentit de la celebració de l'aniversari de les *Normes* de Castelló en el context sociolingüístic valencià, i de l'altra, una rigorosa excursió filològica del seu autor pels viarany del lèxic romànic, del mateix vocable *norma* i de la flexibilitat i el relativisme recomanables en la sanció normativa del lèxic. El segon és una extensa presentació de la metodologia seguida per l'equip director de la *Gramàtica del català contemporani* (2002), feta pel seu coordinador general, Joan Solà, amb explicitació detallada dels objectius i les aportacions d'aquesta gramàtica, el seu caràcter d'obra estrictament descriptiva i la importància de la seua publicació en relació amb altres empreses recents de caràcter semblant que tenen com a objecte altres llengües de cultura. Com a darrera proposta d'aquest bloc, l'exposició de Manuel Pérez Saldanya se centra en el suggestiu fenomen del canvi lingüístic, situat en l'àmbit valencià actual, que presenta els múltiples aspectes i factors «interns» i «externs» —en diríem estructurals i sociolingüístics— d'aquests processos que l'autor analitza amb lucidesa indubtable i amb un marcat compromís davant els riscos que determinats entrebancs polítics a la normativització de la llengua comporten per a la seua normalització.

El bloc següent, integrat per uns altres tres textos, examina la problemàtica i les expectatives de futur de la terminologia catalana, particularment la que correspon als discursos científic-

cotècnics. En primer lloc trobem la contribució de Joaquim Viaplana a la taula redona mantinguda sobre aquest tema, on l'autor exposa algunes reflexions sobre els límits del coneixement científic i sobre la utilitat que, per a la innovació terminològica, ofereixen algunes paraules possibles o «disponibles» que la llengua conté en potència. El text de Vicent Salvador resumeix de manera esquemàtica algunes consideracions sobre els mecanismes de la gestió social dels coneixements i les relacions entre ciència i llenguatge, a partir de la presentació d'algunes pràctiques i comunitats discursives implicades en el fenomen social de la ciència. Finalment, per mitjà d'una sistemàtica exposició, Vicent Montalt observa, des de l'angle de la praxi de la traducció, els reptes que suscita per a la tasca planificadora el discurs científicotècnic en els seus diversos gèneres.

Sota la diversitat tonal de les contribucions que conformen aquesta secció articulada en dos blocs complementaris, comparteixen l'interès per la llengua com a fenomen històric, social i discursiu, que malda per situar-se respecte als fonaments de la tradició en què s'insereix i, d'altra banda, els reptes que comporta l'aspiració a inserir-se de ple en les coordenades d'un món inevitablement marcat per l'aplicació i la circulació dels sabers de darrera generació.